

Щомъ почвахме да го милваме тамъ, то протѣгаше напредъ шийката си, показваше си малко езичето, а съ очитѣ си примижваше. А ние се радвахме, радвахме!

Хр. Спасовски.

К. Филипсъ

НАЛОВЪ

Влѣзохъ въ китната горичка,
Рогъ кованъ, кованъ надухъ.
Скокна въ шумата сърничка
Съсъ червенъ, червенъ кожухъ.

Младъ ловецо, имай милость!
Братъ ми ти, ми ти бжди!
Имамъ азъ кожухъ отъ свила
И очи, очи — звезди.

Падна ли — ще въ скръбъ посърнешъ.
Стой си тамъ далечъ, далечъ!
Стреляшъ ли — не ще ме зърнешъ
Съ радость нивга, нивга вечъ!

Не, си рекохъ, ще се върна
Въ кѣщи тамъ далечъ, далечъ.
Стрелямъ ли — не ще я зърна
Съ радость нивга, нивга вечъ!

Прев. Ас. Разцвѣтниковъ.